

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
குருபாதம்.

சிவஞானபோதச் சூத்திரக் கருத்து.

தருமபுரம் ஆதீனம்,
ஸ்ரீ மெய்கண்டாஸ்சித்தாந்த
மகாநாட்டுக்கட்டுரை.

(விஷ்ணு ஆவணி, கந, கசஉ,
1941. ஆகஸ்ட், 29, 30உ.)

சிவஸ்ரீ காசிவாசி,
நசானசிவாசாரியர் அவர்கள் எழுதியது.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களிலே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்கு பாதங்களுண்டு. அவற்றுள், ஞானபாதத்தோதிய பொருளை ஆராய்ந்து நிச்சயம் செய்வது இந்நூலில் எடுத்துக் கொண்ட பொருள். இந்நூலைக் கேட்போர் பெறும் பயன், ஆணவ மலமும் மயக்கவாசனையும் நீங்கலும், சிவானுபவம் பெறுதலுமாம். இது கேட்டற்குரியவர், சிவதீக்கை பெற்றுச் சிவாகமங்களை ஒதிச் சரியை முதலிய வற்றை அறிந்து ஒழுகி வீடுபேறு விரும்புவோர். இதனால் நுதலப்படும் பொருள், ஞானபாதப் பொருள்களின் பொதுவியல்பை யறிதலும், அவற்றின் சிறப்பியல்பை அநுபூதியிற் காண்டலும். இதற்குமுன் உணரவேண்டிய நூல்கள், சரியை கிரியா யோகங்களை ஆராயும் நூல்கள். இதனை வழங்குதற் கிட்ட பெயர், சிவஞானபோதம். இது வழங்குவது, தமிழ் நாட்டில். இதன் முதனால், நந்தியெம்பெருமான் முனிவர்க்களித்த வடமொழிச் சிவஞானபோதம். இதனைத் தமிழில் அருளிச் செய்தவர், வெண்ணை மெய்கண்ட தேவர்.

மங்கலவாழ்த்து.

கல்லா னிழன்மலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே.

அருள் வடிவாகிய கல்லால் நிழலின் கண்ணே
எழுந்தருளியிருந்து நந்தியெம் பெருமானுக்கு, இந்
நூலால் (சிவாகமப் பொருள்கள் பற்றிய) மலைவைத்
தீர்த்தருளிய முதலாசிரியராகிய சிவபெருமான்
மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற் பொருட்டு, பொல்
லாத பிள்ளையாருடைய ஞான சத்தி கிரியா சத்தி
யென்னும் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை,
கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர், தம்
முடைய ஞான சத்தி கிரியா சத்திகட்கு வியாபக
மாகக்கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர்.

அவையடக்கம்.

தம்மை யுணர்ந்து, தம்மை யுடையானாகிய தலை
வனை யுணரும் சித்தாந்த சைவர் எம்மை அடிமை
யாக உடையார் ஆதலால், எம்மையும் எமது நூலை
யும் இகழார். தம்மையும் தம்தலைவனையும், உணராத
சமயிகள் தம்முள்ளேயே மாறுபடுதலின் அவர்
எம்மையும் எம் நூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும் மொழி
யைப் பொருளாகக் கொள்ளோம்.

உ-
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானபோதச் சூத்திரக் கருத்து.

சிவஞான போதம் பொது உண்மை என இரண்டு அதிகாரங்களை யுடையது. பொதுவதிகாரம் பதி பசு பாசங்களின் உண்மைக்குப் பிரமாணங்களைக் கூறும் இயலை முதலிலும், அவற்றின் இலக்கணங்களைக் கூறும் இயலை இறுதியிலு முடையது. உண்மையதிகாரம் சாதனங்கூறுமியலை முதலிலும், பயன் கூறுமியலை இறுதியிலு முடையது.

க-வது சூத்திரம்.

அவ்விரண்டினுள், பொதுவதிகாரத்தின் முதலிலுள்ள பிரமாணவியல்முன்று பாதங்களை யுடையது. அவற்றுள் முதற்பாதமாகிய முதற்சூத்திரம், உலகமெல்லாம் சடமாயும் பலவாயும் காணப்படுதலின் அவை தோன்றி நின்றழியுங்காரியம் எனவும், இல்லாத பொருள் தோன்றாமையானும், உள்ளது காரியப் படுங்கால் செய்வோனையின்றி யாகாமையானும், அது எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கும் ஒரு கருத்தாவா லன்றித் தோன்றாமையின், தன்னைக் காரியப் படுத்துங் கருத்தாவை யுடையதெனவும், அவ்வுலகம் பலப்பல விசித்திரமாய் இருப்பினும் அதனைத் தோற்றுவிக்குங் கருத்தா எல்லா ஞானமும், எல்லா முதன்மையும், எல்லா

அதுக்கிரகமும் இலக்கணமாக வுடையதலின் அவனெருவனே முதல்வனாதல் அமையுமெனவும், ஏனைய வினை முதல்கள் (கர்த்தர்கள்) எல்லாம் அம் முதல்வனால் உலகத்தோடு தோன்றி நின்று ஒடுங்கும் பெற்றியராதலின் அவரெல்லாம் உலகத்துக்குக்கருத்தராகாரெனவும், முழுவதையும் ஒருங்கே யொடுக்கும் சங்கார காரணனாகிய முதல்வனே முழுமுதற் கடவுளெனவும், ஏதுக்களானும் எடுத்த மொழியானும் விளக்கிப் பதிப்பொருளுண்மையைப் பிரமாணத்தால் ஆராய்ந்து சாதிக்கின்றது.

உ-வது சூத்திரம்.

இனி, இரண்டாம் பாதமாகிய இரண்டாஞ் சூத்திரம், முதற் சூத்திரத்திற் சங்கார காரணனே அனைத்தையும் ஒடுக்கியபின் மீளத்தோற்றுவிக்குங்கால் இவ்வுலகத்தோடு எவ்வாறு நின்று தோற்று விப்பான் எனவும், அவன் தோற்றுவித்தற்குத் துணைக்காரண முதற்காரணங்க ளெவையெனவும் வரும் அவாய்நிலையை நிரப்புமாற்றால் இறைவன் மீள உலகத்தைப் படைக்குங்கால், சேதனமும் அசேதனமுமாகிய அவ்வுலகத்தோடு கலப்பினால் ஒன்றாயும், பொருட்டன்மையால் வேறாயும், உயிர்க் குயிராதற் றன்மையால் உடனாயும் நின்று, தனது சிற்சத்தியாகிய துணைக்காரணத்தால் வரும் இரு வினைகளால் மாயையாகிய முதற்காரணத்தினின்றும் உலகம் ஒடுங்கித் தோன்றும் வண்ணம் தனது சிற்சத்தியோடு பிரிப்பின்றி நிற்பன் என்

பதும், இவ்வாறு ஐந்தொழில் செய்து நின்றல் இறைவனுக்குத் தடத்தவிலக்கண மென்பது முணர்த்தித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களாகிய பாசப்பொருள்க ளுண்மையைப் பிரமாணத்தாற் றெரித்துரைக்கின்றது.

ஈ-வது சூத்திரம்.

இனி, மூன்றாம் பாதமாகிய மூன்றாஞ் சூத்திரம், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் “அவையே தானே” என்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர், சூனியம் தேகம் இந்திரியம் அந்தக்கரணம் சூக்குமதேகம் பிராணன் விஞ்ஞானம் இவையிற்றின் சமூகம் என்னும் எட்டனுள் அந்தக்கரணமொழிந்த ஏனைய ஏழுனுள் ஒன்றன்று அவற்றின் வேறு என்று தெரித்து, ஆன்மாவின் உண்மையைப் பிரமாணத் தால் விளக்குகின்றது.

ச-வது சூத்திரம்.

இனிப் பொது வதிகாரத்தின் இரண்டாவது இயல், மேற் பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட முப்பொருள்களுக்கும் இலக்கணங் கூறுதலின் இலக்கணவிய லெனப் பெயர் பெற்றது. இவ்வியல் மூன்று பாதங்களை யுடையது. அவற்றுள் முதற் பாதமாகிய நான்காஞ் சூத்திரம், மேல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்திற் பெறப்பட்ட பசுவின் இலக்கணங் கூறத்தொடங்கி, அது, முன் மறுக்கப்படாது எஞ்சி

நின்ற அந்தக்கரணங்களுள் ஒன்றன்று வேறு
 என்பதும், கருவிகளோடு கூடி ஐந்தவத்தைப்படு
 மென்பதும், அங்ஙனம் ஐந்தவத்தைப்படுதற் கேது
 வாகியகருவிகளோடுகூடுதல் சகசமலத்தினால் மறைப்
 புண்டு அறிவிழந்தமையால் என்பதும், சகசமாகிய
 ஆணவமலத்தினியல்பு கேவலத்தில் அறியாமை
 யைச்செய்த லென்பதும், கருவிகளோடு கூடியவழி
 விபரீதவுணர்வைச் செய்த லென்பதும், முன்னது
 அதற்குத் தன்னியல்பென்பதும், பின்னது பொது
 வியல்பென்பதும், அவததைகளி னியல்பும்
 உணர்த்தி ஆன்மாவின் பொது விலக்கணங் தெரித்
 துரைக்கின்றது.

நு-வது சூத்திரம்.

இனி, இலக்கணவியலின் இரண்டாம்பாதமாகிய
 ஐந்தாஞ் சூத்திரம், மேல் பிரமாணவியலின் இரண்
 டாஞ் சூத்திரத்தினோதிய பாசம் எனப்படும் துணைக்
 காரண முதற் காரணங்களாகிய திரோதானசத்தி
 கன்மமாயைகளது இலக்கணம் உணர்த்தத்
 தொடங்கித், தமது முதலாகிய பதியினது உபகார
 மெனப்படுந் திரோதான சத்தியினது இலக்கணங்
 கூறுதல் வாயிலாக ஏனையவற்றின் இலக்கணமு
 முணர்த்தி, உயிரின் உபகாரமின்றிப் பொறிகள்
 ஒன்றனையு முணராதவாறுபோல உயிர்களும் தமது
 முதலாகிய இறைவனது சத்தியையின்றி ஒன்றும்
 அறியா வென்பதும், சத்தியினியல்பும் முதலியன
 தெரித்துணர்த்துகின்றது.

கூ-வது சூத்திரம்.

இனி, இலக்கணவியலின் மூன்றாம் பாதமாகிய ஆறாஞ் சூத்திரம், மேல் ஐந்து சூத்திரங்களானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள் யாது சத்து, யாது அசத்து என்னும் ஐயம் நீக்குதற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டுந் தம் முள் இலக்கணத்தான் மயங்காதவாறு வரைசெய்து வைத்துணர்த்து மாற்றால் பாசஞான பசுஞானமாகிய அவ்விரண்டனது விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாகியும், ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று திருவருண் ஞானத்தாலுணரும் அனுபவஞான மாத்திரைக்கே விளங்குவதாயும் நின்ற அதுவே பதியாகிய சிவ சத்து எனப் பதிப் பொருளினது சிறப்பிலக்கணந் தெரித்துணர்த்துகின்றது.

எ-வது சூத்திரம்.

இனி, உண்மையதிகாரத்து இயல் இரண்டனுள் துன்பத்தின் நீங்குதலும் இன்பத்தைப் பெறுதலு மாகிய பயனை யடைதற்குரிய சாதனஞ் செய்யுமா றுணர்த்துவதாகிய முதற்கணுள்ள சாதன வியலின் முதற் பாதமாகிய ஏழாஞ் சூத்திரம், மேலைச் சூத்திரத்தால் வரைசெய்துணர்த்திய சத்தையும் அசத்தையும் அறியும் பொருளாகிய உயிர் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண், அஃது அவ்விரண்டனுள் ஒன்றாகற்பாற் றென்பார் மதம் பற்றி நிகழும் வினாவை ஆசங்கித்து, உயிராவது சத்தும் அசத்து

மன்றி அவ்விரண்டினாலும் விளங்கி, அவ்விரண்டினையுமறிவதாய், அவ்விரண்டன்பாலு முளதாயுள்ள சதசத்தாகுமெனச், சாதித்துப் பயன் பெறுதற்குரிய அதிகாரியாகிய ஆன்மாவின் சிறப்பிலக்கணம் தெரித்துணர்த்துகின்றது.

அ-வது சூத்திரம்.

இனி, சாதனவியலின் இரண்டாம் பாதமாகிய எட்டாஞ் சூத்திரம், ஏழாஞ் சூத்திரத்தால் சாதித்தற்குரிய அதிகாரம் தனக்குண்டென்றறிந்த ஆன்மாவுக்குச் சாதித்ததொற் பெறப்படும் பயன், பாசநீக்கமும் சிவப்பேறும் என்பதும், அதற்குச் சிறந்த சாதனம் குரவன் உணர்த்தியவாறு சிவஞானம் துணையாகக் கொண்டறியும் ஞானமே யென்பதும், அந்த ஞானம், சிவதீக்கைப் பேறும் சரியை கிரியாயோகங்களுமாகிய உண்மைத் தவத்தினாலேயே வருமென்பதும் உணர்த்தும் வாயிலாக ஆன்மாவின் அறிவு, சத்து அசத்து என்னும் இரண்டனுள் பாசமாகிய அசத்தால் விளங்கி அசத்தின் பாலுளதாய் அவ்வசத்தினை யறிந்து அதன்வசமாய் அப்பாச ரூபமாகவே தன்னை யெண்ணித் தன்னியல்பை யறியாது தனது இன்பநிலையை இழந்து நின்ற தன்மையையும், அந்நிலையின் நீங்கிச் சத்தாகிய சிவத்தினால் விளங்கி, அதன் கண்ணே நிலைபெற்று, அதனையே அறிந்து இன்புற்று நிற்குந் தன்மையையுங் காணுமுறைமையாகிய ஆன்மதரிசனத்தை யுணர்த்துகின்றது.

கூ-வது சூத்திரம்.

இனி, சாதனவியலின் மூன்றாம் பாதமாகிய ஒன்பதாஞ் சூத்திரம், மேற் பொதுவதிகாரத்திற் கூறிப்போந்த பதி, பசு, பாச மென்னும் மூன்ற னுள், விடுதற் பாலதனை விட்டு, அதனால் வருந் துன்பத்தி னீங்குதலும், கொள்ளற் பாலதனைக் கொண்டு அதனால் வரும் இன்பத்தைப் பெறுதலு மாகிய வீடு பேற்றை யடைதற்குரிய உரிமை தனக் குண்டென்று, ஏழாஞ் சூத்திரத்தால் பெறுவிக்கப் பட்ட அவ்வான்மாவுக்கு அதனைப் பெறுதற்குச் சிறந்த சாதனமாவது; விலக்கத் தக்கதாகிய பகைப் பொருள் பாசம் என்றும், கொள்ளற் பாலதாகிய நட்புப்பொருள் சிவம் என்றும் குருமுகத்தால் பகுத் தறியும் ஞானம் ஒன்றேயாம் எனவும், அந்த ஞானம் பாசப்பற்று அற்றாலன்றி உண்டாகா மையின் பாசஞானத்தாற் பெறத்தக்க தன்றென வும், எட்டாஞ் சூத்திரத்தாலுணர்த்தியவழி, அங்ஙனமாயின் பாசஞானம் ஏகதேச வுணர்வாக லின், அதனால் வியாபகப் பொருளை யறியும் விவேக ஞானம் உண்டாகாதாயினும் பசு ஞானம் வியாபக வுணர்வாகலின் அதுவே அங்ஙனம் பகுத்தறிதற் கமையும் என்னும் ஆசங்கையை நீக்குவதாகிய ஆன்ம சுத்தி செய்யுமாறுணர்த்தும் வாயிலாக அந்தச் சாதகத்தை நிகழ்விப்பது இதுவென்பதும், அதனைப் பெறுமாறும், அது நிலைபெறுமாறுமாகிய சாதிக்குமுபாயம் இன்ன தென்பதை வகுத்துணர்த் துகின்றது.

க0-வது சூத்திரம்.

இனி, உண்மை யதிகாரத்தின் இரண்டாவது இயல் பாசவீடும் சிவப்பேறுமாகிய பயனைப்பெறுமாறு ணர்த்துதலின் பயனியல் எனப் பெயருடையதாயிற்று. இவ்வியலின் முதற்பாதமாகிய பத்தாம் சூத்திரம், மேற்கூறிய பயன் இரண்டினுள்ளே சுட்டுணர்வினாலாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவைந்தெழுத்தின் உச்சரிப்பால் பற்றறத்துடைத்தபோது பெறப்படுவதாகிய, ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தில் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாச நீக்கத்தைச் செய்து கொள்ளுமாற்றை, எட்டாஞ் சூத்திரத்தில் கேட்டல் செய்து ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தில் சிந்தனைசெய்த பொருளைத் தெளியுமாறு ணர்த்துதல் வாயிலாக வுணர்த்துகின்றது.

கக-வது சூத்திரம்.

இனி, பயனியலின் இரண்டாம் பாதமாகிய பதினோராஞ் சூத்திரம், பத்தாஞ் சூத்திரத்திற்கு கூறியபடி ஏகனாகி இறைபணி நிற்பார்க்கு அறிவிச்சை செயல்கள் விடயித்தற் குரியதோரியைபு அவ்விடத்துப் பெறப்படாதாயின், புத்தர் கூறும் ஆலய விஞ்ஞானம் போலச் சூனியமா மெனப்பட்டுக் குணஞ் சூனியமாகவே குணியுஞ் சூனியமாகலான் அது பொருந்தாமையின், அவற்றிற்கு விடயம் இதுவென்பதுணர்த்துதல் வாயிலாக ஆன்மலாபமாகிய பயன் இரண்டினுள், முடிவாய் எஞ்சி நின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாகிய நிட்டையினியல்பை யுணர்த்துகின்றது.

கஉ-வது சூத்திரம்.

இனி, பயனியலின் மூன்றாம் பாதமாகிய பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம், மேல் பதினேராஞ் சூத்திரத்தில் அயரா அன்பின் அரன்கழல் அணைதலாகிய ஞான நிட்டை கைவரப் பெற்ற சீவன் முத்தர்க்குச் சீவன் முத்தி நிலையிலே அவரது அறிவிச்சை செயல்கள் ஒவ்வொரு வேளையில் புறத்திலே வருதலுமுண்டு; ஆகையால், அவரறிவிச்சை செயல்கள் செல்லுமிடம் பத்தரது திருவேடமும் சிவாலயமுமாகிய இரண்டுமே யென்பதுணர்த்தும் வாயிலாக வாக்கு மனாதீதமாய் அயரா அன்பின் அணைந்து வழிபடுகின்ற முதல்வனை வாக்கு மனங்களுக்குக் கோசரமாம்படி தெளியக்கண்டு வழிபடு முறைமையை யுணர்த்துகின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞான போதச் சூத்திரக்கருத்து முடிந்தது.

Sri Chandra Press,
Mayavaram.

